

ŁASKA TWOJA SIĘGA AŻ DO NIEBIOS

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 10 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 136,1-26; 51,1-21; 130,1-8; 113,1-9; 123,1-4.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wysławiać cię będę, Panie, wśród ludów, będę grał tobie wśród narodów, bo wielka jest łaska twoja aż do niebios i aż do obłoków sięga wierność twoja” (Ps 57,10-11).

Psalmiści uświadamiają sobie swoje duchowe ubóstwo. Wiedzą, że nie mają nic, co mogliby zaoferować Bogu. Sami w sobie nie mają niczego, co mogłoby zyskać im jakiegokolwiek szczególne względy przed tronem świętego Boga (zob. Ps 40,18). Rozumieją, że podobnie jak to jest ze wszystkimi ludźmi, także oni sami potrzebują łaski Bożej. Krótko mówiąc, potrzebują ewangelii.

Psalmy podkreślają fakt, że ludzie są w pełni zależni od Bożego miłosierdzia. Na szczęście Boże miłosierdzie trwa wiecznie, o czym świadczą zarówno dzieło stworzenia, jak i dzieje ludu Bożego (zob. Ps 136). Wobec wiecznego Boga ludzkie życie jest przemijające jak trawa, ale Bóg okazuje litość ludziom i odnawia ich siły (zob. Ps 103,3.5.15). W swojej łasce daje im obietnicę życia wiecznego.

Lud Boży znajduje pocieszenie w fakcie, iż Pan jest wierny swojemu przyrzeczeniu. Prośby wierzących, bez względu na ich pilność, często są pełne nadziei, gdyż są kierowane do współczującego niebiańskiego Ojca (zob. Ps 103,13; 68,6; 89,27). Doświadczenie łaski i miłości Boga wzmacnia pragnienie oddawania czci Bogu i służenia wyłącznie Jemu.

Przeczytaj Ps 136. Jakie myśli dominują w tym psalmie? Jak psalmista uzasadnia swoje zasadnicze twierdzenie?

Ps 136 wzywa lud Boży do oddawania chwały Panu za Jego miłosierdzie objawione w dziele stworzenia (zob. Ps 136,4-9) i dziejach Izraela (zob. Ps 136,10-22). Łaska (hebr. *chesed* — *niezłomna miłość*) oznacza dobroć i wierność Boga wobec Jego stworzenia oraz Jego przymierza z Izraelitami. Psalm wskazuje na to, że nieskończona moc i potęga Boga są oparte na Jego niezłomnej miłości.

Jahwe jest *Bogiem nad bogami* i *Panem nad panami*. Ten hebrajski idiom oznacza Najwyższego Boga (zob. Ps 136,1-3) nie w tym sensie, jakoby istnieli jacyś inni bogowie, ale jako jedynego Boga, jaki istnieje.

Cudowne dokonania Boga, nie do powtórzenia przez nikogo innego, są niewątpliwie dowodem Jego panowania (zob. Ps 136,4). Bóg stworzył niebo, ziemię i ciała niebieskie, którym poganie oddają cześć (zob. Pwt 4,19). *Księga Psalmów* demaskuje pogańskich bogów, podważając podstawy pokładania w nich ufności i przypisywania im jakiegokolwiek władzy. Obiekty, którym poganie oddają cześć, są tylko stworzonymi rzeczami i nie mają w sobie nic boskiego, w przeciwieństwie do Stwórcy.

Obraz silnej ręki i podniesionego ramienia Boga (zob. Ps 136,12) podkreśla skuteczność mocy Boga i szeroki zakres działania Jego miłosierdzia.

Boże miłosierdzie objawione w przyrodzie i historii powinno inspirować lud Boży do ufania Bogu i dochowywania wierności Jego przymierzu. Refren: „Albowiem na wieki trwa łaska jego!”, powtarza się dwadzieścia sześć razy w Ps 136, co ma upewniać czcicieli, że Pan się nie zmienia i odnawia swoją łaskę dla każdego pokolenia. Bóg pamięta o swoim ludzie (zob. Ps 136,23) i jest wierny swojemu przymierzu łaski. Wiara w niezłomne miłosierdzie Pana jest sednem biblijnej wiary, która obejmuje radosne oddawanie czci Bogu i pokładanie ufności w Nim, jak również okazywanie powściągliwości i skruchy.

Ps 136,23-25 kończy się zapewnieniem powszechnej troski Boga o cały świat. Miłosierdzie Boga jest okazywane nie tylko Izraelitom, ale całemu stworzeniu. Tak więc psalm ten mówi o powszechności zbawiennej łaski Bożej i wzywa cały świat, by przyłączył się do Izraelitów w oddawaniu chwały Panu (zob. także Łk 2,10; J 3,16; Dz 15,17).

Jak obraz Jezusa na krzyżu, umierającego za nasze grzechy, w najmocniejszy sposób objawia doniosłą prawdę o Bogu, którego łaska trwa na wieki?

Przeczytaj Ps 51,3-7. Dlaczego psalmista odwołuje się do miłosierdzia Boga?

W mrocznym duchowo okresie swojego życia Dawid otwiera serce przed Panem, prosząc o przebaczenie grzechu (zob. 2 Sm 12). Przebaczenie jest nadzwyczajnym darem łaski Boga, wynikiem Jego „wielkiej litości” (Ps 51,3). Dawid prosi Boga, by postąpił z nim nie stosownie do jego grzechu (zob. Ps 103,10), ale zgodnie z charakterem Boga, to znaczy miłosiernie, wiernie i ze współczuciem (zob. Ps 51,3; Wj 34,6-7).

Przeczytaj Ps 51,8-21. Jak w tych wersetach przedstawione zostało przebaczenie grzechu? Co jest celem Bożego przebaczenia?

Boże przebaczenie wymaga czegoś więcej niż prawnego ogłoszenia niewinności. Wiąże się z dogłębną przemianą, która dotyczy wnętrza człowieka (zob. Ps 51,8; Hbr 4,12). Jest niejako stworzeniem na nowo (zob. Ps 51,12; J 3,3-8). Hebrajski czasownik *bara*, przetłumaczony jako *stwórzyc*, wskazuje na stwórczą moc Boga (zob. Rdz 1,1). Jedynie Bóg jest w stanie stwarzać, więc jedynie On może dokonać prawdziwej i trwałej przemiany w sercu skruszonego grzesznika (zob. 2 Kor 4,6).

Dawid prosi o oczyszczenie hizopem (zob. Kpł 14,2-8; Ps 51,9). Czuje, że jego wina nie pozwala mu przyjść przed oblicze Pana, podobnie jak trędowaty był wykluczony ze społeczności, póki utrzymywał się stan jego nieczystości (zob. Ps 51,13). Obawia się, że ofiary nie przywrócą tego, co utracił, gdyż nie ma ofiary, która mogłaby zadośćuczynić za jego zuchwały grzech cudzołóstwa i morderstwa (zob. Wj 21,14; Kpł 20,10).

Jedynie bezwarunkowa łaska Boża może przyjąć jego serce skruszone i zgnębione, szczerze oddane Bogu, i przywrócić Dawida do jedności z Bogiem (zob. Ps 51,18-19). Prosząc o oczyszczenie hizopem, Dawid wyraża pragnienie powrotu przed oblicze Boga.

Skoro Bóg przebaczył Dawidowi cudzołóstwo, oszustwo i morderstwo, czy możemy czymkolwiek usprawiedliwić brak skruchy i prośby o przebaczenie z naszej strony?

Przeczytaj Ps 130. Jak przedstawione zostały w tym psalmie ciężar grzechu i nadzieja dla grzeszników?

Psalmista bardzo cierpi z powodu grzechów własnych i grzechów swojego ludu (zob. Ps 130,3.8). Grzechy te są tak wielkie, iż grożą wiecznym odłączeniem grzeszników od Boga (zob. Ps 130,3). *Pismo Święte* mówi o rejestrze grzechów zachowanym na dzień sądu (zob. Dn 7,10; Ap 20,12) oraz usunięciu imion grzeszników z *Księgi życia* (zob. Wj 32,32; Ps 69,29; Ap 13,8).

Tak więc psalmista prosi Boga o przebaczenie i wymazanie rejestru grzechów (zob. Ps 51,3.11; Jr 31,34; Mi 7,19). Wie, że „Bóg nie jest z natury gniewny. Jego miłość jest wieczna. Jego gniew rozpała się jedynie przeciwko odrzuceniu Jego miłości przez człowieka. (...). Celem Jego gniewu nie jest zranienie, ale uzdrowienie człowieka — nie zniszczenie, ale zbawienie Jego ludu przymierza (zob. Oz 6,1-2)”¹⁸. Co istotne, to gotowość Boga, by przebaczyć grzechy, a nie ukarać je, inspiruje ludzi do oddawania czci dla Niego (zob. Ps 130,4; Rz 2,4). Prawdziwe oddawanie czci Bogu jest oparte na podziwieniu dla Jego charakteru nacechowanego miłością, a nie na lęku przed karą.

Dzieci Boże zostały dosłownie wezwane do czekania na Pana (zob. Ps 27,14 BG; 37,34 BG). Hebrajskie słowo *kawah* (*czekać*) dosłownie znaczy: *rozciągać* i stanowi źródłosłów hebrajskiego słowa tłumaczonego jako *nadzieja*. Tak więc czekanie na Pana nie jest biernym poddaniem się niesprzyjającym okolicznościom, ale raczej pełnym nadziei wyczekiwaniem czy gorliwym oczekiwaniem Bożej interwencji. Nadzieja psalmisty opiera się nie na jego osobistym optymizmie, ale na Słowie Bożym (zob. Ps 130,5). Wierne czekanie na Pana nie jest daremne, gdyż po ciemnej nocy nadejdzie poranek Bożego wybawienia.

Zwróć uwagę, jak osobiste błaganie psalmisty staje się udziałem całej społeczności (zob. Ps 130,7-8). Dobro jednego człowieka nierozzerwalnie wiąże się z dobrem całego jego ludu. Tak więc wierzący modli się nie tylko za siebie, ale za całą społeczność. Jako ludzie wierzący jesteśmy częścią danej społeczności, a to, co wpływa na jednego uczestnika społeczności, wpływa na nią całą.

Zastanów się nad pytaniem zadany przez psalmistę Bogu:

— „Jeżeli będziesz zważał na winy, Panie, Panie, któż się ostoi?” (Ps 130,3).
Co to pytanie oznacza dla ciebie osobiście? Jaka byłaby twoja sytuacja, gdyby Bóg pociągnął cię do odpowiedzialności z powodu twoich win?

¹⁸ Hans K. LaRondelle, *Deliverance in the Psalms*, Berrien Springs 1983, s. 180-181.

Przeczytaj Ps 113 i 123. Jakie dwa różne elementy charakteru Boga są przedstawione w tych psalmach?

Ps 113 i 123 sławią majestat i miłosierdzie Pana. Majestat Pana przejawia się w wielkości Jego imienia i wzniosłości Jego tronu, który jest ponad wszystkimi narodami i ponad niebiosami (zob. Ps 113,4-5; 123,1).

— „Któż jest jak Pan, Bóg nasz (...)?” (Ps 113,5-6) — to pytanie wyrażające wiarę, iż żadna moc w świecie i wszechświecie nie może się równać z Bogiem Izraela.

Nieprzystępne wyżyny, na których mieszka Pan, zostały zilustrowane przez to, że On „zniża się, aby patrzeć na to, co jest na niebie i na ziemi” (Ps 113,6 UBG). Zamieszkiwanie na wysokości nie przeszkadza Mu widzieć tego, co dzieje się tutaj, nisko. Miłosierdzie Pana przejawia się w Jego łaskawej gotowości do zaangażowania się w dzieje świata oraz niesienia pomocy potrzebującym i ubogim w ich kłopotach. Jego szczodra ręka oczywiście nie jest ukryta przed Jego sługami, choć Jego mieszkanie jest w najdalszych niebiosach.

Wielkość i dobroć Boga, które nie mogą być w pełni pojęte w Jego zdumiewającej nieskończoności, stają się oczywiste w Jego czynach miłosierdzia i współczucia. Potrzebujący, ubodzy i uciśnieni mogą bezpośrednio doświadczyć najwyższej mocy Boga w niezwyklej odmianie losu, jakiej On dokonuje dla nich. Wywyższony Bóg przejawia swoją wielkość, używając swojej mocy w celu podniesienia poniżonych. Ludzie mogą przychodzić do Pana, gdyż Jego najwyższy majestat i władza nie zmieniają faktu, iż jest On ich Łaskawym Stwórcą i Dawcą Życia, a oni są Jego sługami i umiłowanymi dziećmi. Tak więc oddawanie czci Bogu jest motywowane nie tylko potęgą Boga, ale także Jego dobrocią. Chwała dla Boga nie jest ograniczona czasem ani przestrzenią (zob. Ps 113,2-3). Wielkoduszność i miłosierdzie Boga zostały najpełniej objawione w Jezusie Chrystusie, który był gotowy opuścić niebo i unżyć się aż do śmierci na krzyżu, by podnieść z upadku upadłą ludzkość (zob. Flp 2,6-8). Ukrzyżowany Chrystus jest najważniejszym z możliwych powodów, by czcić i chwalić Boga za wszystko, czego dokonał dla nas.

Pomyśl, co śmierć Chrystusa na krzyżu oznacza dla ciebie osobiście. Od czego Jezus cię wybawił? Dlaczego ważne jest to, byśmy zawsze o tym pamiętali?

Przeczytaj Ps 103. Jak Boże miłosierdzie zostało przedstawione w tym psalmie?

Ps 103 wymienia liczne błogosławieństwa Pana. Błogosławieństwa te obejmują wszystkie dobrodziejstwa (zob. Ps 103,2) niezbędne do spełnionego życia (zob. Ps 103,3-6). Błogosławieństwa te wypływają z łaskawego charakteru Boga i Jego wierności wobec przymierza zawartego z Izraelitami (zob. Ps 103,7-18). Pan pamięta o kruchości ludzi i ich przemijalności, więc ze współczuciem zwraca się ku swemu ludowi (zob. Ps 103,13-17).

Pamiętanie to nie tylko funkcja umysłu. Pociąga ona za sobą zaangażowanie, które wyraża się także w działaniu. Bóg wyzwala i podtrzymuje swój lud (zob. Ps 103,3-13). Przejmujące obrazy zawarte w Ps 103,11-16 ilustrują niezmierną wielkość łaski Bożej, która może być porównana jedynie z nieskończonym ogromem niebios (zob. Iz 55,9).

Jak zatem ludzie powinni reagować na dobroć Boga?

Po pierwsze powinni błogosławić Pana (zob. Ps 103,1-2). Błogosławienie jest z reguły rozumiane jako akt udzielenia materialnych i duchowych dobrodziejstw (zob. Rdz 49,25; Ps 5,13). Skoro Bóg jest Źródłem Wszelkich Błogosławieństw, jak człowiek może błogosławić Boga? Ktoś stojący niżej w hierarchii może błogosławić stojącego wyżej przez dziękowanie i chwalenie go (zob. 1 Krl 8,66; Hi 29,13). Bóg błogosławi ludzi, obdarzając ich dobrem, a ludzie błogosławią Boga, chwając dobro w Nim, czyli ze czcią odnosząc się do Niego ze względu na Jego łaskawy charakter.

Po drugie ludzie powinni pamiętać o wszystkich dobrodziejstwach otrzymanych od Boga oraz o Jego przymierzu (zob. Ps 103,2.18-22), jak Pan pamięta o ich słabościach i przymierzu ze swoim ludem (zob. Ps 103,3-13). Pamiętanie jest bardzo ważnym elementem więzi Boga z Jego ludem. Jak Bóg pamięta swoje obietnice dane ludowi, tak lud ma obowiązek pamiętać o wierności Boga i odpowiadać na nią miłością i posłuszeństwem.

W tym kontekście warto przytoczyć poniższy cytat: „Byłoby dla nas bardzo pożyteczne spędzanie codziennie godziny na rozmyślaniu o życiu Chrystusa. Powinniśmy rozważać je punkt po punkcie i pozwolić swej wyobraźni ogarnąć każdą scenę, a szczególnie ostatnie chwile Jego życia. Jeżeli w ten sposób zatrzymamy się przy Jego wielkiej ofierze dla nas, to nasza ufność do Niego się utrwali, nasza miłość się ożywi i napełnieni będziemy do głębi Jego duchem. Jeżeli chcemy w końcu dostąpić zbawienia, musimy nauczyć się skruchy i pokory u stóp krzyża”¹⁹.

¹⁹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 56.

DO DALSZEGO STUDIUM

W *Księdze Psalmów* głosy ludu Bożego łączą się w jeden powtarzający się utwór chóralny: *Łaska Jego trwa na wieki*, który wysławia wieczną miłość Boga (zob. Ps 106,1; 107,1; 118,1-4.29; 136,1-26). „Zaniedbywanie oddawania chwały Bogu świadczy o zapominaniu wszystkich Jego dobrodziejstw i niedocenianiu Jego darów. Jedyne ci, którzy chwalą Boga, nie zapominają. Myślenie i mówienie o Bogu to jeszcze nie chwalenie Go. Chwalenie Go zaczyna się od uznania majestatu Boga i Jego dzieł oraz odpowiadania na nie uwielbieniem Jego dobroci, miłosierdzia i mądrości”²⁰.

Znaczenie uroczystego wyznania dotyczącego niezłomnego Bożego miłosierdzia nabiera jeszcze większej wagi, gdy uświadomiamy sobie, że Boża *chesed* — czyli dobroć i wierność związane z Bożym przymierzem — jest niewzruszona i niezmienna niezależnie od ludzkiego grzechu i buntu przeciwko Bogu.

„To my zgrzeszyliśmy przeciwko Niemu i nie zasługujemy na Jego przychyłność, a jednak to On dał nam jedną z najwspanialszych prośb:

— »Nie pogardź nami przez wzgląd na twoje imię, nie dopuść do zbezczeszczenia tronu twojej chwały; wspomnij, a nie zrywaj twojego przymierza z nami!« (Jr 14,21).

Gdy przychodzimy do Niego, wyznając naszą niegodność i grzech, On obiecuje wysłuchać nasze wołanie. Cześć Jego tronu stanowi gwarancję spełnienia Jego słowa”²¹.

Doświadczenie Bożej dobroci (zob. Ps 103,2) zachęca psalmistę do wyznania:

— „Pan wymierza sprawiedliwość i przywraca prawo wszystkim uciśnionym” (Ps 103,6).

Tak więc ostatecznym celem osobistego świadectwa psalmisty i chwaleń Boga za Jego miłosierdzie jest upewnienie innych o Bożej dobroci, aby i oni otworzyli serce przed Bogiem, by przyjąć Jego zbawienną łaskę i chwalić Go (zob. Ps 9,12-13; 22,23-28; 66,16)²².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakie praktyczne skutki w kwestii zbawienia ludzi wynikają z faktu, iż Boże miłosierdzie jest wieczne? Dlaczego nie znaczy to, że można grzeszyć w nieskończoność?

2. Jak możemy pogodzić Boże przebaczenie grzechów z Bożym sądem z powodu grzechów?

3. Jak odniesienia do Bożego miłosierdzia w *Nowym Testamencie* mają się do tego, co o Bożym miłosierdziu mówi *Księga Psalmów* (zob. Ef 2,4-5; 1 Tm 1,16; Tt 3,5; Hbr 4,16)?

²⁰ Hans LaRondelle, *Deliverance in the Psalms*, Berrien Springs 1983, s. 178.

²¹ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 100.

²² Przeczytaj także rozdział *Twoja potrzeba pokoju*, w: taż, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 15-20.

DZIEŃ KORESPONDENCYJNEJ SZKOŁY BIBLIJNEJ I KORESPONDENCYJNEJ SZKOŁY LEPSZEGO ŻYCIA

1. kwartał • Zbiórka darów 17 lutego • Projekt Korespondencyjnej Szkoły Biblijnej

Potrzebni społeczeństwu

Wychodząc naprzeciw aktualnym potrzebom sekularyzującego się społeczeństwa, zamierzamy opracować nowe kursy z zakresu psychologii społecznej dotyczące takich zagadnień jak: kształtowanie relacji międzyludzkich, radzenie sobie ze stresem, rozwiązywanie konfliktów, życie emocjonalne itp. Materiały te zawierałyby odniesienia do duchowości chrześcijańskiej, stanowiąc miękką pomost pomiędzy tematyką zdrowotną a religijną. Stąd też w bieżącym roku zaplanowaliśmy przygotowanie nowych kursów i różnorodnych materiałów reklamowych, które zostaną umieszczone w internecie. Dlatego zwracamy się do was z prośbą o dar serca. Zebrane środki pomogą nam w urzeczywistnieniu tego ambitnego projektu oraz w dotarciu do tysięcy nowych osób z przesłaniem biblijnym oraz zdrowotnym. Dziękujemy za twoje wsparcie!

bibleawr.com • kursybiblije.pl • zdrowie-rodzina.pl

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcji lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Korespondencyjnej Szkoły Biblijnej: **08 1240 1040 1111 0010 9898 4551**, z dopiskiem: **Dar na Dzień KSB.**